

Nr 51.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionsförbättring åt tygverkmästarna I. A. Wennerholm och C. E. Åkerlind; given Stockholms slott den 3 februari 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition till 1919 års lagtima riksdag (nr 276) därom gjorda framställning beviljade riksdagen medel för beredande av pensionsförbättring åt viss personal vid armén.

I enlighet med riksdagens beslut i ämnet fastställde Kungl. Maj:t genom kungörelse den 20 augusti 1919 (Svensk författningssamling nr 538) grunder för ifrågavarande pensionsförbättrings utgående.

Uti det av arméns och marinens avlöningssakkunniga den 14 februari 1919 i ämnet avgivna betänkande, som låg till grund för nyssnämnda proposition, anförde de sakkunniga, bland annat, att det funnes vissa grupper tjänstinnehavare såväl bland den rent militära som i synnerhet bland den civilmilitära personalen, vilka icke kunnat utan vidare inpassas i det av de sakkunniga i annat sammanhang föreslagna definitiva lönesystemet, varför redan i fråga om den tillfälliga löneförbättringen måst för dem meddelas särskilda, från de allmänna reglerna för löneförbättringens beräkning avvikande föreskrifter. Av samma skäl syntes det jämväl bliva nödvändigt att fastslå särskilda bestämmelser för beräkningen av den pensionsförbättring, som borde tillkomma dylik personal. Då emellertid inom vissa av här ifrågavarande personalkategorier, av vilka för övrigt några omfattade allenast en enda eller ett fåtal beställningshavare, någon avgång av personal, berättigad till pension, icke kunde beräknas äga rum under de närmaste åren, hade de sakkunniga ansett sig kunna tillsvida i avvaktan på genomförandet av en definitiv löne- och pensionsreglering lämna sådan personal å sido. Därest det under mellantiden i något undantagsfall skulle bliva nödvändigt att ordna pensionsförhållandena för en eller annan tjänstinnehavare tillhörande någon av ifrågavarande personalgrupper, syntes frågan därom lämpligen böra genom särskild framställning föreläggas riksdagen till avgörande.

I överensstämmelse med vad sålunda uttalats, ansågos särskilda föreskrifter för det dåvarande icke vara av nöden beträffande pensionsförbättring åt, bland andra, tygverkmästare.

Efter därom av Kungl. Maj:t i proposition nr 63 till 1920 års riksdag gjord framställning tillerkände riksdagen tygverkmästaren vid fortifikationen Carl August Emanuelsson Ahlberg en pensionsförbättring av 1,250 kronor för år (riksdagens skrivelse nr 296, punkt 4). Pensionsförbättringens storlek bestämdes därvid i enlighet med samma grunder, som gälla beträffande den av 1919 års riksdag åt viss personal av armén beviljade pensionsförbättring, på sätt varom närmare förmåles i ett uti nämnda proposition refererat yttrande i ärendet av arméns och marinens avlöningssakkunniga.

Uti särskilda den 11 och den 20 oktober 1921 dagtecknade skrivelser har *generalfältygmästaren och inspektören för artilleriet* hemställt, att f. d.

tygverkmästaren vid artilleriets fabriker och tyganstalter I. A. Wennerholm, vilken den 11 oktober 1921 i anledning av uppnådd pensionsålder erhölet avsked, och tygverkmästaren vid samma fabriker och anstalter C. E. Åkerlind, vilken den 29 oktober 1922 komme att uppnå dylik ålder, måtte beredas pensionsförbättring med enahanda belopp, som tillerkänts Ahlberg eller med 1,250 kronor för år.

Över framställningarna har *direktionen över arméns pensionskassa* avgivit särskilda utlåtanden den 26 oktober och den 2 november 1921 samt därvid meddelat

beträffande Wennerholm, att han, som vore född den 11 oktober 1861, kommit i tjänst den 12 oktober 1878, utnämns till sergeant av första klassen den 30 april 1882, till tygunderofficer den 30 september 1895 och till tygverkmästare vid artilleriets fabriker och tyganstalter den 31 december 1917, varifrån han den 11 oktober 1921 beviljats avsked med rätt att från och med den 1 november 1921 tillträda pension och fyllnadspension med 1,360 kronor, därav 180 kronor i nionde klassen av arméns pensionskassa och 1,180 kronor av statsmedel; samt

beträffande Åkerlind, att han, som vore född den 16 april 1862, kommit i tjänst den 29 oktober 1892, utnämns till tyghantverkare vid artilleriets tygstater den 31 december 1902 och till tygverkmästare vid artilleriets fabriker och tyganstalter från och med den 1 september 1916, i vilken egenskap han åtnjöt tillfällig löneförbättring av 1,100 kronor för år enligt gällande bestämmelser, samt att han den 29 oktober 1922 bleve såsom fullårig skyldig att från tjänsten avgå med rätt att från och med månaden näst efter erhölet avsked tillträda pension och fyllnadspension med 1,360 kronor, därav 180 kronor i nionde klassen av arméns pensionskassa och 1,180 kronor av statsmedel.

Direktionen tillstyrkte bifall till de av generalfältygmästaren gjorda framställningarna.

Statskontoret, som den 10 december 1921 avgivit särskilda utlåtanden över framställningarna, har anfört, att med tillämpning av de grunder, som kommit till uttryck vid beviljandet av pensionsförbättring åt f. d. tygverkmästaren Ahlberg, syntes pensionsförbättring å 1,250 kronor böra utverkas jämväl åt Wennerholm och Åkerlind, varför statskontoret tillstyrkte bifall till nu förevarande framställningar.

Med hänsyn till vad i ärendet sålunda förekommit och i enlighet med de grunder, som vid 1920 års riksdag vunnit tillämpning vid beviljandet av pensionsförbättring åt förutnämnde Ahlberg, finner jag mig

Departements-
chefen.

böra tillstyrka, att framställning göres hos riksdagen i syfte att pensionsförbättring å 1,250 kronor för år beredes Wennerholm och Åkerlind. Då Åkerlind, enligt vad blivit upplyst, ännu kvarstår i tjänst och kommer att avgå under år 1922, torde pensionsförbättringen till honom i likhet med hans övriga pensionsförmåner med hänsyn till föreskrift i kungl. brevet den 16 december 1921 (Svensk författningssamling nr 767) böra utgå från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten äger rum.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att envar av f. d. tygverkmästaren vid artilleriets fabriker och tyganstalter I. A. Wennerholm och tygverkmästaren vid samma fabriker och anstalter C. E. Åkerlind må, Wennerholm från och med den 1 november 1921 och Åkerlind från och med dagen näst efter den, under vilken han efter uppnådd åldersgräns avgår från sin innehavande beställning, under sin återstående livstid uppbära pensionsförbättring till belopp av 1,250 kronor för år räknat, att åtnjutas i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 20 augusti 1919 angående grunder för pensionsförbättring för viss personal vid armén och utgå från anslag, som för beredande av sådan pensionsförbättring beviljats eller kan komma att beviljas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Eric Baad-Heimer.